

Γαλλία

Αντιψυχιατρικές κομμούνες και η συνδιασμένη επίθεση κράτους και δικαιοσύνης

Τον Οκτώβρη του 1982 κατηγορήθηκαν ο Claude Sigala, ο Roger Cortés και άλλοι ψυχίατροι και παιδαγωγοί του Κοράλ για παιδεραστία. Το Κοράλ ήταν μια κομμούνα, που δεχόταν αυτιστικά και ψυχωτικά παιδιά και εφήβους για θεραπεία με βάση αντιψυχιατρικές αρχές. Η μήνυση που έγινε από την αστυνομία, βασίστηκε στις κατηγορίες του Jean Claude Krief (θρίσκεται εδώ και καιρό στο Ισραήλ!), που εκτός από τους παιδαγωγούς του Κοράλ κατηγόρησε και άλλους που δεν είχαν σχέση με την κομμούνα. Στην υπόθεση του Κοράλ οι κατηγορίες εκτός από τα συγκεκριμένα πρόσωπα χτύπησαν όλη τους την προσπάθεια. Παρ' όλο που οι σαθρές κατηγορίες του μυθομανούς Krief –που ακόμα μένει το ερώτημα πούς τον έβαλε «πέσανε» στο δικαστήριο μα προς μα, παρ' όλες τις επιτροπές συμπαράστασης για το Κοράλ από τους γονείς των παιδιών, από φίλους και συντρόφους, ο Claude Cigala και ο Roger Cortés θεωρήθηκαν ένοχοι. Η δίκη τέλειωσε στις 6 Μάρτη 1986 με αποτέλεσμα: 3 χρόνια φυλακή για τον Claude Sigala και ενάμισυ για τον Roger Cortés.

από τη «Monde Libertaire». Στη μακρινή εποχή των πρωτόγονων κοινωνιών, και σ' ένα ελάχιστο βαθμό σ' αυτή των πριν τη βιομηχανική επανάσταση αγροτικών κοινωνιών, ο τρελός κατείχε τη θέση του στην κοινωνική ζωή. Απασχολόταν με ελαφριές εργασίες, ήταν γνωστός και αναγνωρισμένος από όλους και δεν αποτελούσε παραφωνία μέσ' το όλο «περιβάλλον».

Μετά εμφανίστηκαν οι κοινωνικοί διαχωρισμοί, η εκμετάλλευση και η καταπίεση ανθρώπου, το κράτος... και τα πράγματα βάλθηκαν λοιπόν ν' αλλάξουν. Η θεσμοποίηση των πραγμάτων και της ζωής, που πραγματοποίηθηκε από ένα κρατιστικό κοινωνικό σύστημα που χωρίς σταματήμο κατακερματίζει τη ζωή για να τη χειραγωγεί ευκολότερα, κατέληξε πολύ γρήγορα στον εγκλεισμό οποιουδήποτε θεωρήθηκε «παρεκτρεπόμενος» σε σχέση με τον κανόνα. Ενα κανόνα σιδηράς ομοιομορφίας και ορκισμένο εχθρό του διαφορετικού! Και από τότε φυλακίζουν τους «τρελούς», τους γέρους, τους ανάπτηρους, τους άρρωστους, τους κλέφτες... δήθεν για να τους φροντίσουν καλλίτερα!

Na τους φροντίσουν; Ο Κλώντ Σιγκαλά και άλλοι που δούλευαν σε μια δεδομένη στιγμή σε ψυχιατρικά νοσοκομεία και ειδικά ιδρύματα, συνειδητοί ήταν τη χρόνια ανικανότητα αυτών των ιδρυμάτων, να θεραπεύσουν τους «τρελούς» και το χειρότερο, ανακάλυψαν ότι η λογική του ιδρύματος εμπόδιζε τη θεραπεία.

Ωθούμενοι απ' αυτή την εμπειρία, που ωρίμασε σε επαφή με τους Ντελινί, Γκουαταρί, Ζεντίς... και γενικά από το αντιψυχιατρικό κίνημα, ίδρυσαν το Κοράλ το Σεπτέμβρη του 1975 στο Γκαρ.

Πολύ γρήγορα, δυο καινούργιοι χώροι δημιουργήθηκαν (οι Παθιάν κοντά στο Φορκαλκίε και Μπρυνέ στις Άλπεις της

άνω-Προβηγκίας) και το Φλεβάρη του 1977 δημιουργήθηκε ένα δίκτυο συλλογικού τύπου. Επρόκειτο για ένα οργανισμό, στη διάθεση των ομάδων και των ατόμων που ασχολούταν με εναλλακτική ψυχιατρική με σκοπό τη λήψη των υποθέσεων που θα αναλαμβάνανε, τη σύνδεση των ομάδων και των ατόμων μεταξύ τους κλπ. Το «δίκτυο από εναλλακτικές ψυχιατρικές κομμούνες», το C.R.A.P. είχε γεννηθεί.

Από το C.R.A.P. στο C.R.A.

Από C.R.A.P. συνένωνε «τόπους ζωής» δηλαδή μικρές κομμούνες που δέχονταν αυτιστικά, ψυχωτικά παιδιά ή εφήβους, μ' άλλα λόγια όλους αυτούς που εγκαταλείπονται στα ψυχιατρεία. Μέσα σ' αυτές τις μικρές κομμούνες, «το να ζουν μαζί» με πλήρη ελευθερία, ισότητα, αυτοδιαχείριση, τρυφερότητα, προσοχή, ήταν ο κύριος άξονας της θεραπευτικής προσπάθειας. Αυτό το «να ζουν μαζί» σ' επαφή με τη φύση, τη θέλασσα, τα ζώα γινόταν μετά από ελευθερη έκλογη.

Ο μελλοντικός φιλοξενούμενος έμενε αρχικά μερικές μέρες στην κομμούνα όσο να δουν αυτός και οι υπόλοιποι, αν θα μπορούσαν ή όχι να ζήσουν μαζί. Επί πλέον, οι τόποι ζωής ήθελαν να είναι απλά περάσματα προς την κοινωνική επανένταξη. Πρόθεσή τους ήταν να γίνουν το μεταβατικό στάδιο για τους φιλοξενούμενούς τους. Και για να εποιάσουν καλλίτερα αυτή τη μετάβαση πηγαίνανε εκδρομές σ' άλλους τόπους ζωής, σ' άλλους ανθρώπους, σ' όλο το δίκτυο.

Αυτοί ήταν οι βασικοί άδονες του C.R.A.P. που δέχονταν αυτούς που πια κανείς δεν ήθελε και που μπόρεσε να βοηθήσει αρκετούς να ξαναγεννηθούν χωρίς τη σκιά του· παρελθόντος.

Παρ' όλα αυτά, γρήγορα κατάλαβαν στο C.R.A.P. ότι ήταν έναντι της σκιά του· παρελθόντος.

μόνο στην εναλλακτική ψυχιατρική γιατί κινδύνευαν να μετατραπούν σ' ένα μικρό αντιδρυμα. Από την άλλη είχαν συνειδητοποιήσει ότι το βαθύτερη είναι των τόπων ζωής, η βαθύτερη λογική τους, τους οδηγούσε στην προοπτική μιας σφαιρικής «αλτερνατίβας» απέναντι στον παλιό κόσμο.

Γ' αυτό, το «δίκτυο από εναλλακτικές ψυχιατρικές κομμούνες» (C.R.A.P.) γίνεται το 1978 το «δίκτυο από εναλλακτικές κομμούνες» (C.R.A.). Έτοιμο να φτάνουμε στο 1981 δεκάδες διαφορετικές αλτερνατίβες να συναντιώνται, να συζητάνε και να βάζουν τις πρώτες πέτρες μιας κοινωνικής αλτερνατίβας. Εκείνη την εποχή, οι τόποι ζωής ήταν στο απόγειο της δόξας τους.

Τον Γενάρη του 1983 η εγκύλιος Georgina Dufoix έθετε τους τόπους ζωής υπό την εποπτεία της και τους επέ-

βαλε το κανονισμό των γονείκων συμβούλων. Αυτό σήμανε το τέλος της ελεύθερης επιλογής, την υποχρέωση να δέχονται οποιονδήποτε... η μετατροπή τους σε ίδρυμα άρχιζε.

Απέναντι σ' αυτή τη θεσμοποίηση παρενόχληση –την απειλή σε θάνατο– οι τόποι ζωής προσπάθησαν να οργανώσουν την άμυνά τους. Και τότε ξέσπασε η «υπόθεση» Koral. Σήμερα οι τόποι ζωής είναι ολιγάριθμοι, διασπασμένοι, εξασθενημένοι.

Αλλά θα ξαναδυναμώσουν, θα πληθύνουν, θα πολλαπλασιαστούν. Η ελευθερία στο τέλος νικάει τον εγκλεισμό. Η ζωή νικάει πάντα το θάνατο. Οι τόποι ζωής θα συνεχίσουν να υπάρχουν και να εξαπλώνονται. Θα συνδράμουμε.

Δύο λόγοι φαίνεται να υπάρχουν για την ασύτολη καταδίκη του Κοράλ. Ο πρώτος έχει σχέση με τη νοοτροπία της «οσιαλιστικής» εξουσίας. Αυτή ξωρίς να είναι άμεσα υπεύθυνη για την υπόθεση του Κοράλ προτίμησε ν' αφήσει το δικαστήριο να πράξει ανάλογα με τις διαθέσεις του ξέροντας απ' τη μια ποιές είναι οι διαθέσεις του, και από την άλλη συναισθανόμενη πολύ καλά το δυναμικό ανατροπής που φέρανε οι τόποι ζωής.

Ο δεύτερος λόγος έχει σχέση με τη βαθύτερη λογική της δικαστικής εξουσίας. Μια λογική που είχε την ευκαιρία ν' ανθίσει σε πλήρη «ελευθερία» από τη στιγμή, που η κρατική εξουσία της έδειξε ασπρη κάρτα. Μια λογική που οδήγησε τους δικαστές να καταδίκασουν τον Σιγκαλά, τον Κορτές... Μια λογική που ανήκει σ' όλους αυτούς, που επειδή είναι κατά κάποιο τρόπο θύματα του συστήματος μετατρέπονται σε ποτά σκυλιά του.

Η περίπτωση της Helyette Besse

η γαλλίδα αναρχική, μέλος της Άμεσης Δράσης, βρίσκεται φυλακισμένη από το 1984 με αστριώχτες κατηγορίες. Στα εγκλήματά της προστίθεται και η «κατηγορία» συμμετοχής σε μαρξιστική-λενινιστική οργάνωση. Η «κατηγορία» αυτή των «επίσημων κύκλων της αναρχίας» έχει στοιχίσει στη Besse και σε πολλούς άλλους πολιτικούς κρατούμενους μια ακόμα μεγαλύτερη απομόνωση.

Η Helyette Besse συνελήφθη από την «αντιτρομοκρατική» ομάδα της γαλλικής αστυνομίας στις 17 Μαρτίου 1984 κατά τη διάρκεια μιας επιχείρησης εναντίον «υπόπτων» μελών της Άμεσης Δράσης. Συνόδευε τον Regis Schleicher (φίλο ενός γεγονότος της Α.Δ. του Jean Marc Rouillan) που κατηγορείται από την αστυνομία για συμμετοχή σε ένοπλες επιθέσεις της Άμεσης Δράσης.

Η Helyette, σε ηλικία 53 ετών, ήταν η ψυχή του ελευθεριακού βιολιστικού «Le Largon libre» (Ελεύθερη Σκέψη). Φυλακίστηκε αμέσως μετά τη σύλληψή της με ένταλμα του δικαστή Bruguière. Την κατηγορούν για συμμετοχή σε οργάνωση κακοποιών, για πλαστογρά-

χει στην Άμεση Δράση. Η οργάνωση αυτή έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα στο γαλλικό Κράτος. Αν και το Καλοκαίρι του 1981 έδωσε αμνηστία σε αρκετά στελέχη της, στη συνέχεια την ξανάριξε στην παρανομία μη ανεχόμενο κάποιες ομάδες να βάζουν βόμβες ενώ κάποιες άλλες να υποστηρίζουν νόμιμα αυτές τις ενέργειες.

Οι «αντιτρομοκρατικές» αστυνομικές δυνάμεις κυνηγούν ένα μεγάλο αριθμό επαναστατών αγωνιστών σαν «συμπαθούντων», έχουν ανακρίνει πολλούς αλλά δεν έχουν καταφέρει να στηρίξουν την παραμικρή υποψία για κανέναν. Γι αυτό επιδιώκουν να εφαρμόσουν τον ποινικό νόμο για αυτούς που υποστηρίζουν ή φαίνεται να συμμετέχουν σ' αυτό το κίνημα. Τις προσπάθειες αυτές ακολουθούν ειδικευμένοι δικασ

Συνέντευξη με το Maximum Rock and Roll στον Jeff Goldthorpe του περιοδικού Radical America

Η επαφή των περισσότερων ανθρώπων με την «περιθωριακή» πανκ κουλτούρα περιορίζεται σε εικόνες αγοριών και κοριτσιών, ντυμένων με δερμάτινα ή κουρέλια και στολισμένων με αλυσίδες, με χτενίσματα που ποικίλλουν από ξυρισμένα κεφάλια μέχρι τους αποκαλούμενους Μοϊκανούς. Ενώ η Αμερικανική εκδοχή της πανκ σκηνής, που είχε γίνει ορατή περίπου εκείνη την περίοδο, δεν είχε καλυφθεί ουσιαστικά, σαν κουλτούρα και σαν δραστηριότητες, ούτε και απ' τον εναλλακτικό τύπο. Η ακόλουθη συνέντευξη-συζήτηση με τους εκδότες του Maximum Rock'n Roll, ενός διεθνούς πανκ περιοδικού του San Francisco, είναι μια προσπάθεια εισαγωγής στην πολιτική, το στυλ και την κουλτούρα της Αμερικανικής πανκ σκηνής. Η κολλεκτίβα του MRR, μια ομάδα ανδρών και γυναικών με ηλικία από 20 ως 40 χρονών, «αντιπροσωπεύεται» εδώ από τους Jeff Bale, Ruth Schwartz και Tim Yohannan.

Πώς άρχισε η ραδιοφωνική εκπομπή του MRR;

TY: Αρχίσαμε το '77 όταν άρχιζε και το πανκ. Εκπέμπουμε κάθε θδομάδα απ' το Μπέρκλεϋ και βγαίνουμε σε 30 σταθμούς σ' όλη τη χώρα. Πριν από δύο μήνες χρόνια αρχίσαμε να εκδίδουμε το περιοδικό, που είναι ένας τρόπος για τους πανκ να έρχονται σ' επαφή και βγαίνει κάθε μήνα σε 10.000 αντίτυπα, με 72 σελίδες. Εν τω μεταξύ έχουμε εκδόσει και 2 άλμπουμ. Λειτουργούμε σαν μη-κερδοσκοπική κοινότητα. Το περιοδικό βγάζει λεφτά, που πηγαίνουν σε δικές μας δραστηριότητες ή άλλων. Στόχος μας είναι πάντα να αντικατοπτρίζεται στο περιοδικό η προοδευτική πανκ σκηνή.

Πώς ανοίγετε πολιτική συζήτηση στην εκπομπή ή στο περιοδικό;

TY: Τα περισσότερα πανκ τραγούδια διαρκούν λιγότερο από δύο λεπτά, έτοι προσπαθούμε να γράφονται άρθρα μ' αυτά τα θέματα από ανθρώπους με κάπιο υπόβαθρο. Θα γραφεί ένα άρθρο για τη Νικαράγουα, για τη φυγή των εφήβων απ' τα σπίτια τους, για τις καταλήψεις, για τις σχέσεις των Αμερικανικών επιχειρήσεων με Ναζιστές.

Η στήλη της αλληλογραφίας είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Παίρνετε γράμματα με απόψεις για συζήτηση, αλλά και γράμματα όπως: «Ας μου γράψει κάποιος, είμαι κλειδωμένος σ' ένα δωμάτιο».

TY: Ένα απ' τα σίγουρα πράγματα, που έχουμε καταφέρει, είναι η ωχυροποίηση δίκτυου επικοινωνίας. Σε κάθε τεύχος έχουμε τουλάχιστον 100 διευθύνσεις. Υπάρχουν παιδιά απ' την Πολωνία, απ' την Ιαπωνία, που γράφουν σε άλλους στη Βραζιλία, στο Οχάιο...

Μέρος της πανκ ηθικής είναι το -κάνινο μόνος ου-. Απορρίπτουμε το να αναλαμβάνουν το ροκ'n ρολ οι γιαγκέτες και προσπαθούμε να θγάπουμε μόνοι μας τους δύοκους, τα περιοδικά, την οργανώνωμενης απορρίψη κάθε κατεστημένου. Προς τα πού πάει;

JB: Το σκληροπυρηνικό είναι ένα νέο είδος του πανκ: είναι πιο γρήγορο, πιο σύντομο, πιο «ωμό». Η τρας μονοική έχει τις εξεγερσιακές πνεύματα, που ήταν αρχικά συνδέμενο με το ροκ'n ρολ. Υπάρχει το ποστ-πανκ, περιματικό είδος μονοικής. Σ' αλλού επίπεδο υπάρχουν τα γκαράζ-γκρουπ. Στο τρας δεν υπάρχουν στοιχεία μελωδικότητας, υπάρχει χέβυ μέταλ ύχος. Μετά έχουμε το φανκ-πανκ σαν τους Minutemen. Είναι και οι Crucifucks απ' το Μίτσιγκαν, που είναι δύοκολο να τους περιγράψεις: η αισθητική τους είναι καθαρά πανκ, αλλά η μονοική είναι πιο αργή.

RS: Σήμερα πολλά γκρουπ θάζουν στη μονοική τους στοιχεία σύουλ, μάυρης μονοικής, ψυχεδελικά, όπως οι Butthole Surfers, οι Husker Du. Ενώ οι Meat Puppets στράφηκαν προς ακούματα της κάντρι. Όλη αυτή η μονοική έχει στοιχεία απ' το παρελθόν.

TY: Είναι οημαντικό να ειπωθεί ότι δεν υπάρχει ομογένεια. Στο πανκ, μπορείς να βρεις αναρχικούς. Μπορείς να βρεις και δεξιούς.

JB: Όμως οι πιο πολλοί πανκ έχουν υγιή αντεξουσιαστικά έντυπα.

TY: Το πανκ είναι πεδίο διαμάχης ιδεών, όπως και η υπόλοιπη κοινωνία.

JB: Αυτή η ταυνία βγήκε ακριβώς πριν απ' την έκρηξη των νέων -πολιτικών- γκρουπ. Μερικά είναι τα πιο παλιά συγκροτήματα, όπως οι X, οι Gerns. Τα πιο νέα, σαν τους Circle Jerks, τους Black Flag, αντιπροσώπευαν το νέο πανκ κύμα των γκρουπ των προαστίων. Υπήρχε, δηλαδή, κάποιος γεωγραφικός διαχωρισμός. Σήμερα, οι περιοχές των προαστίων έχουν μεγαλύτερη επιρροή και το πανκ έχει περιλάβει ανθρώπους, που αλλιώς θα ήταν εξεγερμένοι ατομικά.

Η δύναμη του πανκ είναι η απόρριψη κάθε κατεστημένου. Προς τα πού πάει;

JB: Ακόμα και οι δέξιοι πανκ δεν είναι ουντρητικοί... Είναι ριζοσπαστικοί δέξιοι, που δεν θέλουν κανέναν να τους υποδεικνύει πιθανότητα κάνουν. Ο Tim κι εγώ έχουμε τεράστια συλλογή δίσκων και οι ανοιχτά αντιδραστικοί πανκ δέξιοι είναι μόνο καμιά δεκαριά. Εσείς, που θα τοποθετούσατε ένα τραγούδι σαν το «Λευκή μειοψηφία» των Black Flag;

JB: Ο κιθαρίστας τους μου είχε πει ότι το τραγούδι ήθελε να δείξει την ηλιθιότητα του ρατσισμού, αλλά ήταν πολύ αμφιλεγόμενο και μπορούσε εύκολα να πρεμηθεί. Όταν προσπαθείς να σαυτήσεις μια κατάσταση δεν το καταφέρνεις πάντα σωστά. Εμείς, πάντως, κριτικάρουμε τα συγκροτήματα, ώστε να είναι πιο προσεκτικά στους στίχους και να έχουν πιο σαφή νοήματα. Άλλα, όσο σαφής και να είσαι, θα υπάρ-

χουν κάποιοι, που θα σε παρεξηγήσουν.

Μερικοί ερμήνευσαν λάθος και το τραγούδι «Σκοτώστε τους φτωχούς» των Dead Kennedys, παρόλη την εμφανή ειρωνεία του.

JB: Ναι, έγινε αυτό, αλλά όχι απ' τους πανκ, αλλά από συμβατικούς ανθρώπους, αυτούς που λέμε ιδιοφυίες της αριστεράς.

Αυτό μας φέρνει σ' ένα σημαντικό σημείο, στην ειρωνεία.

JB: Ναι, τα τραγούδια έχουν πολύ ειρωνεία και χιούμορ. Όπως ένα τραγούδι των Meat Men για τους Beatles, το «One Down Three to Go», μια αληθινά διαστροφική σάτιρα, αλλά μερικοί την παίρνουν φιλολογικά.

συν. σελ. 42

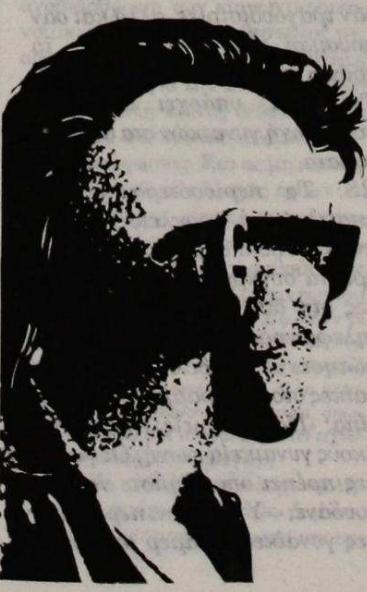
ΠΟΛΩΝΙΑ από συνέντευξη του Henri Wujec

Το παρακάτω Κείμενο είναι απόσπασμα από συνέντευξη του Henri Wujec, πρώην μέλους του KOR και συν-ιδρυτή στην εποχή του Gierek του περιοδικού Robotnik (ο εργάτης), καλού γνώστη των προβλημάτων εργατών και συνδικάτων. Η συνέντευξη παρουσιάστηκε στο Wola (Βαρσοβία) No 39 (165), χρόνος 4ος, στις 9 Δεκέμβρη 1985.

Ερώτηση: Πώς βλέπεις τον τρόπο που ξαναβρίσκονται στην Αλληλεγγύη οι νέοι για τους οποίους ο Αύγουστος του 1980 υπήρξε ένα γεγονός της πατικής ή της εφηβικής ηλικίας τους.

Απάντηση: Σ' ότι αφορά το θέμα της γνώμης των νέων μου είναι δύοκολο να απαντήσω γιατί δεν έχω υπ' όψη μου κανένα αποτέλεσμα μελέτης. Συχνά συναντά κανείς τη γνώμη (ιδίως του κυβερνητικού τύπου) ότι τα πάντα είναι αδιάφορα στους νέους, ότι ενδιαφέρονται κυρίως για τη μουσική, για πράγματα υλικά. Ίσως αυτό να αφορά ακόμα και την πλειοψηφία των νέων. Παρ' όλα αυτά, συγκρίνοντας τα όσα βλέπω τώρα με τη δεκαετία του '70, βλέπω μια πολύ μεγάλη ενεργοποίηση των νέων σε διαφορετικούς τομείς. Όχι μόνο στους φοιτητές, όπως στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του '70, που ενίσχυαν τις SKS*. Πρόκειται για μια επεργενή κίνηση που αναπτύσσεται στους κόλπους της Αλληλεγγύης.

Υπάρχουν μεταξύ των νέων ομάδες αναρχικών, υπάρχει μια ομάδα συνδέμενη με την Οροσπονδία Αγωνιζόμενης Νεολαίας, υπάρχει η Ανεξάρτητη Κίνηση, υπάρχει η Κίνηση της Αντίστασης της Νεολαίας. Οι

Ταξική και Φυλετική Προέλευση

Μερικοί υποστηρίζουν ότι οι Αμερικανοί πανκ είναι καλομάθημένα παλιόπαιδα της ανώτερης και μεσαίας τάξης, όπως έχουν ποτίνες, ότι ζουν στα προάστεια των πόλεων, ενώ οι Άγγλοι πανκ προέρχονται απ' την εργατική τάξη.

RS: Πιστεύω πραγματικά ότι οι πανκ προέρχονται απ' τις τάξεις των διανοούμενων, απ' τη φιλελύθερη γενιά και την απορρίπτουν. Αλλά στην Αμερική δεν υπάρχει αληθινά εργατική τάξη, όπως στις Ευρωπαϊκές χώρες. Το σκληροπυρηνικό πανκ ξεπήδησε απ' το Los Angeles, που είναι ένα «συμπαγές προάστειο».

Η πανκ σκηνή φαίνεται να είναι «λευκή», αν και υπάρχουν μερικοί μαύροι, Λατινοαμερικάνοι ή Ασιάτες.

RS: Το πανκ στο San Francisco είναι αρκετά «λευκό», υπάρχουν όμως κι άλλοι. Η ραπ μουσική εί-

vai το ίδιο περιθωριακή.

Σε ποιό βαθμό έχει μπει το στυλ της ραπ στο πανκ; Αυτό οδηγεί στην ενοποίηση του κοινού;

RS: Σε μερικές περιπτώσεις ναι. Υπάρχουν πανκ συγκροτήματα, που παίζουν ραπ τραγούδια ή χρησιμοποιούν την κιθάρα και το μπάσο, όπως στη ραπ ακόμα κι αν παίζουν σκληροπυρηνικό πανκ. Οι Beastie Boys ήταν οι πρώτοι με το ραπ τραγούδι «Cookie Puss», ακόμα οι Vandals, οι Hoes. Οι Part Time Christians εδώ στο San Francisco παίζουν μερικά ραπ κομμάτια. Σε κάθε πέντε δίσκους βρίσκεται ένα ραπ τραγούδι. Υπήρχαν πολλά γκρουπ με μέλη διαφορετικών φυλών, με στοιχεία και απ' τα δύο έδη ή απ' τη ρέγγε, με παράδειγμα τους Bad Brains, ένα συγκρότημα μαύρων, που έπαιζε ρέγγε και σκληροπυρηνικό πανκ.

Μουσική «διάλυση»

Σήμερα η σκηνή του σκληροπυρηνικού πανκ δείχνει νάχει φτάσει σε κάποιο όριο. Γκρουπ, όπως οι Black Flag, οι Meat Puppets, οι Husker Du, ακολουθούν διαφορετικές κατευθύνσεις. Σήμερα ραδιοφωνική εκπομπή σας έχετε μεγαλύτερη ποικιλία απ' ότι δυο χρόνια πριν. Αναρωτιέμαται αν η μουσική, που θα καλύπτετε του χρόνου, θα είναι πλέον μέρος κάποιας σκηνής ή μουσικού είδους.

JB: Το 1977, υπήρχε ένα στυλ πανκ, που κάποτε ο κόσμος και κύρια οι μουσικοί άρχισαν να βαρύνται, ήθελαν να επεκταθούν. Αυτό οδήγησε σε ευρύτερο φάσμα μουσικής εξέλιξης για λίγο, με το τρας, το πολύ γρήγορο και έντονο στυλ επικάλυψε το αρχικό πανκ. Ήταν μια αντίδραση στον πειραματισμό και φυσικά στην εμπορευματοποίηση των αυθεντικού πανκ. Το τρας επικράτησε για κάποιο χρονικό διάστημα, τώρα

δεν ικανοποιεί πια τον κόσμο. Όλη η ιστορία του ροκ'ν ρολ είναι μια τέτοια ανακύκλωση και αντιπαράθεση ελαφρά διαφορετικών συνδυασμών. Αυτή είναι η διαδικασία, που γίνεται τώρα. Είναι ένα στυλ μουσικής, αλλά και μια στάση ζωής. Εποι μπορεί να φτιάχνεται μουσική, που δεν προσαρμόζεται στα στάνταρ πανκ σχήματα και παρόλ' αυτά να θεωρείται πανκ.

TY: Τώρα υπάρχει και επιπροή του χέβυ μέταλ στο πανκ.

JB: Ποτέ δε χώνεψα το χέβυ μέταλ. Πρόκειται κυρίως για ξαναμαγειρέματα των παλιών ήχων του μπλουζ και μιλώντας μουσικά είναι πολύ τυποποιημένο. Το τελευταίο χρόνο έγιναν πολλές ανταλλαγές-μετακίνησεις ανάμεσα στο κοινό του σκληροπυρηνικού πανκ και του χέβυ μέταλ. Υπάρχουν πολλοί, που ακόμα διατηρούν τη συμπεριφορά των χειρυμεταλάδων, που είναι 99 τα εκατό αντιδραστική.

Διεθνής Μουσική της Βιομηχανικής νεολαίας

JB: Τα πρώτα συγκροτήματα, που άρχισαν να δημιουργούνται στην Αγγλία, τράβηξαν την προσοχή εξεγεροικών ατόμων σε άλλες χώρες κι έτοις σχηματίστηκαν γκρουπ στην Ευρώπη και στην Αμερική. Σήμερα, όχι μόνο έχουν εξαπλωθεί γεωγραφικά οι πανκ κινήσεις, ώστε να φτάσουν στη Λατινική Αμερική και την Ανατολική Ευρώπη, αλλά υπάρχει και περισσότερη επικοινωνία μεταξύ τους.

TY: Ερχόμαστε σ' επαφή με ανθρώπους, που μας περιγράφουν τη μουσική σκηνή και τον ιστορικό περίγυρο του πανκ στην Αυστρία παραδείγματος χάριν, απ' το '77 και μετά. Κι ακόμα, όταν

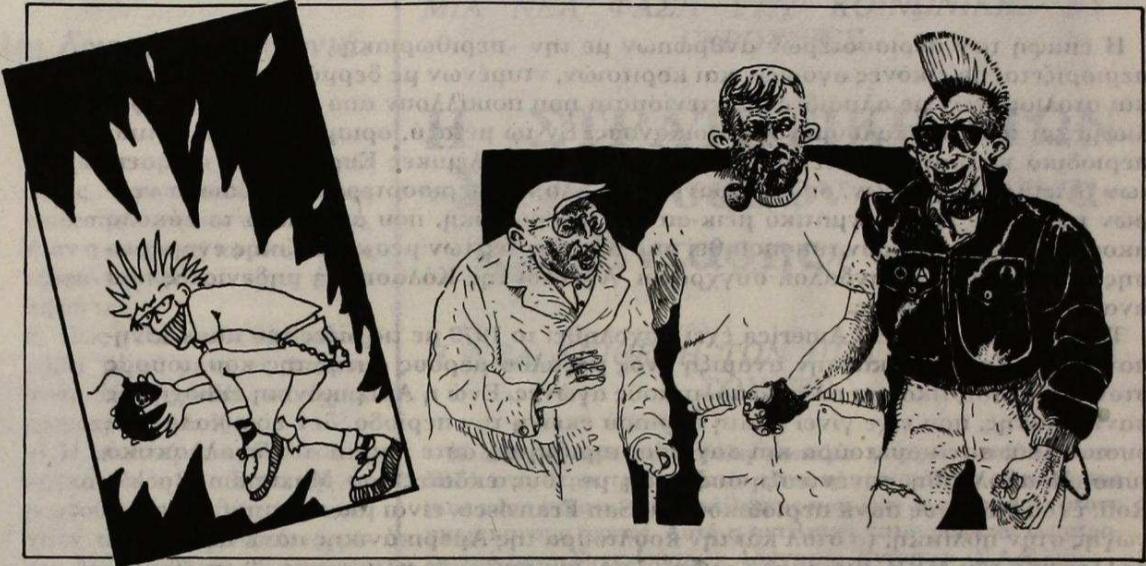
ένα μέρος απ' τον εαυτό τους;

JB: Θα μπορούσε να πει κανείς ότι πρόκειται για ένα άλλο είδος πολιτιστικού υπεριαλισμού, ενώ εγώ δεν πιστεύω καθόλου κάπι τέτοιο. Σε κάθε κουλτούρα υπάρχουν εξεγεροικά άτομα, που δεν έχουν ίσως ένα μέσο για να εκφραστούν. Σ' αυτό το σημείο έρχεται το πανκ και μπορούν να ταυτιστούν μαζί του συναισθηματικά. Αρχίζουν να το υιοθετούν και στη συνέχεια να το προσαρμόζουν στις τοπικές συνθήκες. Είναι να η ανταπόκριση των αποξενω-

μένων και στερημένων από ελεύθερία ανθρώπων των βιομηχανικών κοινωνιών. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν από διαίσθηση ότι δεν ελέγχονται πραγματικά. Δεν έχει σημασία αν οι κυβερνήσεις είναι κομμουνιστικές, όπως στη Γιουγκοσλαβία ή αυταρχικές δεξιές, όπως στη Βραζιλία.

Απ' το περιοδικό σας φαίνεται ότι πολλά γεγονότα έχουν συμβεί στην Πολωνία και τη Γιουγκοσλαβία. Υπήρχε αλληλεπίδραση μεταξύ της μουσικής σκηνής και του κινήματος της Αλλη-

λεγγύνς στην Πολωνία; **JB:** Στην Πολωνία φαίνεται ότι οι άνθρωποι, που συνδέονται με την πανκ σκηνή υποστηρίζουν και την Αλληλεγγύη. Γιουγκοσλαβοί, με τους οποίους συζητήσαμε, μας είπαν ότι δεν είναι αντικομμουνιστές με την ευρεία έννοια, αλλά είναι ενάντια στον κομμουνισμό, όπως αυτός ισχύει στην πραγματικότητα. Ας το αντιμετωπίσουμε: οι πανκ δεν πρόκειται να επικαλεστούν τις αρχές σε καμιά κοινωνία.

Πανκ-Έρωτας και Σεξουαλικότητα

Αν κάποιος θέλει να γράψει ένα τραγούδι για τον έρωτα, που δεν αφορά το να τα χαλάσεις με το σύντροφό σου, πρέπει να πάει σε άλλο είδος μουσικής και όχι στο πανκ. Απ' όλες τις πλευρές του έρωτα, υπάρχει κάποια που πρέπει να ξαναμπει στους πανκ στίχους;

JB: Δεν πρόκειται για τον έρωτα. Αυτό, που απορρίπτεται είναι η εικόνα του ειδυλλίου, του ρομαντιζόντος.

TY: Υπάρχουν πολλά τραγούδια, που αναφέρονται στον έρωτα, αλλά όχι στην μπουρζουάδικη ρομαντική άποψη. Αναφέρονται στην κρυφή πλευρά του έρωτα, στη νευρωτική ή στην καταστροφική, στην πραγματικότητα του έρωτα.

JB: Το κάθε π, όμως, αναπτύσσει ορισμένους τύπους, που καμμά φορά περιορίζουν την εξέλιξη και γίνονται κλιοέ.

Ξεφυλλίζοντας το περιοδικό θρίσκουμε φωτογραφίες συγκροτημάτων, που αποτελούνται σχεδόν πάντα από άντρες. Σίγουρα αυτό οδηγεί σε μόδες στον τρόπο έκφρασης. Πώς θλεπετε τη σχέση ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες;

JB: Στις πρώτες μέρες του πανκ υπήρχαν πολύ περισσότερες γυναίκες για ν' ακούσουν τις Frightwig, ένα αποκλειστικά γυναικείο συγκρότημα, ή τους Redd kross και τους Dicks, που έχουν από μια γυναικά στη σύνθεση τους. Εμένα μ' αρέσει να υπάρχει μια γυναικά στο χορό.

RS: Πιο πολλές γυναίκες πάνε σε συναυλίες για ν' ακούσουν τις Frightwig, ένα αποκλειστικά γυναικείο συγκρότημα, ή τους Redd kross και τους Dicks, που έχουν από μια γυναικά στη σύνθεση τους. Εμένα μ' αρέσει να υπάρχει μια γυναικά στο χορό, που να μην παριστάνει το κατεστόμενο σέξι αντικείμενο-τραγουδίστρια, αλλά να παίζει σαν μέλος αναπόταπτο των συγκροτημάτων. Απ' την άλλη μεριά η ίδια η μουσική είναι πολύ επιθετική, πολύ φαλλική, σχεδόν όπως στο χέβυ μέταλ. Είναι, όμως, οι στίχοι, που κάνουν το χέβυ μέταλ φοβερά σεξιοτικά: Μιλούν για το πως θα βρεις γκόμενα, ναρκωτικά, λεφτά και πως θα γαμηθείς.

Οταν μπεις στο πανκ, ο τρόπος που χτενίζεσαι, που ντύνεσαι, δεν στοχεύει στο νάσι αύμορφη...

RS: Εντάξει, υπάρχει αροενική κυριαρχία. Αλλά εξαρτάται... Το Ωστιν στο Τέξας είναι ιδιαίτερα ανεκτικό και έχει το μεγαλύτερο αριθμό ομοφυλόφιλων μετά το San Francisco. Πολλοί ομοφυλόφιλοι πανκ είναι απ' το Ωστιν.

φία τους. Υπάρχει ένα μίγμα ανδρικού και γυναικείου στοιχείου, που είναι και καλό και κακό. Πολλές γυναίκες αποκτούν ακόμα μια σκληρή συμπεριφορά, όχι επιθετικότητα αλλά αμεδάτητη, μια επίγνωση του εαυτού τους. Μπορούν να πάνε σε μέρη, που οι περισσότερες γυναίκες δεν θα τολμούσαν, και μπορούν να βάλουν μια παρέα κωλόπαιδα στη θέση τους.

Το πανκ είναι πο ανοιχτό για τους ομοφυλόφιλους απ' τον υπόλοιπο κόσμο; Υπάρχει χώρος για διαφορετικό τρόπο ζωής;

RS: Πολλές γυναίκες πανκ είναι λεσβίες. Δεν υπάρχει, όμως, μια δημόσια παρουσία, που να δειχνεί στους πανκ ότι η υπερική φοβία για

Οι Σκίνχεντς και η Bία

ΤΥ: Κάποιοι πηγαίνουν στις συναυλίες για να δείφουν και στην πλειοψηφία τους είναι σκίνχεντς.

JB: Οι σκίνχεντς πρωτοεμφανίστηκαν στην Αγγλία στα μέσα της δεκαετίας του '60. Στις αρχές της δεκαετίας του '70 έσθησαν. Όταν θήκε το πανκ, οδήγησε στην αναβίωση των σκίνχεντς – τους αρέσει βασικά η ίδια μουσική. Γύρω στο 1980-81 οι πανκ και σκιν της Ευρώπης διαχωρίστηκαν σε αριστερούς και δεξιούς. Οι σκίνχεντς σχετίστηκαν με τους ακροδεξιούς – το Εθνικό Μέτωπο στην Αγγλία και αντίστοιχες ομάδες σε Γαλλία και Γερμανία. Πολλοί από τους Άγγλους Skins αποδέχονται τις δεξιές αξίες ακόμα κι αν στρατολογήθηκαν αρχικά με τάμπα μπύρες.

Ποιά είναι η διαδικασία στην Αμερική, Καθρεφτίζει την Ευρωπαϊκή εμπειρία της δεξιάς στροφής των σκίνχεντς;

JB: Στις H.P.A., όταν γύρω στο 1980 εμφανίστηκε το τρας, πολλοί είχαν σκιν εμφάνιση χωρίς να διαφέρουν απ' τους πανκ. Ο διαχωρισμός δεν είναι καθαρός: υπάρχουν πανκ που δεν είναι προοδευτικοί, υπάρχουν σκιν που είναι πραγματικά εντάξει. Υιοθετώντας, όμως, την εμφάνιση του Εγγλέζου σκίνχεντ – όχι μόνο ξυρισμένο κεφάλι, αλλά και πράντες και μπότες Doc Martin, όπως τίς λένε – ύπουλα διεισ-

δύον και οι αξίες. Μόνο πρόσφατα άρχισε να εμφανίζεται και στην Αμερική αυτή η πόλωση.

Σε ποιο επίπεδο είναι αυτή η διαίρεση; Έχει σχέση με πολιτικό διαχωρισμό, όπως στην Ευρώπη;

JB: Αυτό δεν έχει συμβεί στις H.P.A., αλλά η γενικές αντιλήψεις των σκίνχεντς, αυτή η «αλληλεγγύη», ο εθνικισμός, διαδίδονται και στους Αμερικανούς σκιν. «Αλληλεγγύη» σημαίνει ότι όταν οποιοδήποτε σκίνχεντ αναμιχθεί σε κανγά, άσχετα με το αν έχει δίκιο ή άδικο, όλοι οι άλλοι θα τρέξουν να τον βοηθήσουν. Έτοιμοι θα έρθουν να νοοτροπία συμμορίας.

ΤΥ: Είναι μια μικρή ομάδα, αλλά οργανωμένη στη βάση της «αλληλεγγύης» και της φυσικής βίας. Πολλοί πανκ παρόλο που είναι η πλειοψηφία, δεν τους αντιμετωπίζουν εχθρικά. Οι πανκ έχουν περισσότερο ατομικιστικές και αναρχικές τάσεις.

RS: Ήταν εκπληκτικό να παρακολουθείς μια ομάδα από τέτοια καλόπαιδα να τρομοκρατούν τον κόσμο σ' ένα κλαμπ, όπου έπαιζαν οι Dicks. Τότε ο Gary, ο τραγουδιστής, είπε: Αυτό το τραγούδι είναι για σας το «Δε γουστάρω τους Ναζήδες». Κι όλοι τους άρχισαν να χορεύουν. Το κατάλαβαν: Θα σταματήσουν να τρομοκρατούν τον κόσμο; Όχι...

Μαθαίνω ότι αρκετοί αποφύγουν τις συναυλίες...

JB: Αυτή είναι η πρώτη φάση: Δεν πάμε στη συναυλία, κάποιοι συμπεριφέρονται επιθετικά. Αλλά, όπως όλοι οι άνθρωποι, θ' απδιάσουν κάποτε και θ' αντεπιθεθούν σ' αυτούς, που τους εκφοβίζουν με βαρβαρότητες. Ανυπομονώ να το δω να συμβαίνει.

Το MRR άρχισε διάλογο γύρω απ' το θέμα;

ΤΥ: Ασχοληθήκαμε με το ζήτημα στο περιοδικό και στη ραδιοφωνική εκπομπή, σε μια προσπάθεια να προκαλέσουμε ισότιμη πίεση, απ' αυτούς, που δεν θέλουν τις βαρβαρότητες. Το πρώτο βήμα είναι να επικοινωνήσουμε με τους σκίνχεντς και ίσως να τους εξουδετερώσουμε.

Ποιά ήταν η ανταπόκριση σ' αυτή την προσπάθεια;

JB: Δε νομίζω ότι είχε αποτέλεσμα, γιατί δεν είναι η παιδεία,

που θα λύσει το πρόβλημα. Θα χρειαστεί να μπονυχτίσουν πρώτα οι άνθρωποι. Αυτού του είδους η διαίρεση δεν είναι παράξενη. Όπως στη δεκαετία του '60 υπήρχαν οι μηχανόβιοι, που οι αξίες τους ήταν αντίθετες με των υπολοίπων και που μέσα απ' τον εκφοβισμό σ' την οργάνωση μπορούσαν να έχουν αρνητική επίδραση.

Και θα υπάρχουν κι άλλοι, ίσως οι περισσότεροι, που θα κουβαλούν τις εμπειρίες του πανκ, που έζησαν, κι αυτό το κομμάτι θα είναι μια μικρή προσδοκία. Στο μέλλον θ' αποτελέσει εκρηκτικό υλικό.

JB: Δεν προσπαθούμε να πούμε

στον καθένα τι να πιστεύει ή να παρουσιάσουμε ρητορικά σχήματα.

Το σημαντικό είναι να εντυπωσιάσουμε στους ανθρώπους κριτικό πνεύμα, να αμφισθητούν αυτά

υπήρξε σχέση ανάμεσα σε υπολείματα της αριστεράς της δεκαετίας του '60 και σε πανκ.

Στις δραστηριότητες του καλοκαιριού του 1984 στο San Francisco, αρκετοί πανκ συνεργάστηκαν με τα μέλη της ομάδας Livermore Action Group.

JB: Αυτό είναι τελευταία εξέλιξη, που ελπίζω να επεκταθεί. Η ομάδα αυτή έχει αποκεντρωμένη εσωτερική λειτουργία, που ταιριάζει στους πανκ πολύ περισσότερο απ' τις παλιές μεθόδους οργάνωσης. Και το Livermore Action Group δεν είναι αυτό που λέμε καθιερωμένη αριστερή ομάδα.

Μια μικρή προσδοκία

JB: Θα συμβεί στους πανκ αυτό που συνέβη και στους χίτπις. Θα είναι ένας μικρός πυρήνας ανθρώπων με ριζοσπαστικές απόψεις. Και θα υπάρχουν κι άλλοι, που θα είναι χαμένοι, ψυχολογικά ερείπια.

Και θα υπάρχουν κι άλλοι, ίσως οι περισσότεροι, που θα κουβαλούν τις εμπειρίες του πανκ, που έζησαν, κι αυτό το κομμάτι θα είναι μια μικρή προσδοκία. Στο μέλλον θ' αποτελέσει εκρηκτικό υλικό.

JB: Δεν προσπαθούμε να πούμε στον καθένα τι να πιστεύει ή να παρουσιάσουμε ρητορικά σχήματα. Το σημαντικό είναι να εντυπωσιάσουμε στους ανθρώπους κριτικό πνεύμα, να αμφισθητούν αυτά

που ακούν και βλέπουν γύρω RS: Νομίζω ότι το πιο σημαντικό είναι το δίκτυο. Η περιθωριακή μουσική σκηνή και το ανεξάρτητο δίκτυο θα συνεχίσει.

ΤΥ: Προσπαθούμε να πούμε ότι αυτός είναι ο τρόπος, που ζούμε: δημοσιοποιούμε τα οικονομικά μας, είμαστε πολύ προσοτοί. Είμαστε αρκετά μεγάλοι σε ηλικία, παρόλ' αυτά πιστεύουμε ακόμα, είμαστε ακόμα τρελοί. Προσπαθούμε ν' απευθυνθούμε στην εξηπνάδα των ανθρώπων, στη λογική τους. Για μένα, απαραίτητη προϋπόθεση ώστε ν' αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο είναι να υπάρχει η πεποίθηση ότι οι απόψεις σου προέρχονται από σένα τον ίδιο, κι όχι απ' το ότι ανήκεις σε μια ομάδα.

Το ανεξάρτητο δίκτυο παραγωγής διανομής

Σε ποιό βαθμό οι άνθρωποι, που συμμετέχουν σ' αυτό το ανεξάρτητο δίκτυο, το κάνουν από ιδεαλιστικό και σε ποιό βαθμό για βιοπορισμό; Δουλεύει το δίκτυο με τρόπο, που να είναι ανοικτό σε μια ευρύτερη κοινότητα, ή είναι βασικά μια μικρή επιχείρηση, που ευδοκιμεί σε μια μικρή αγορά;

RS: Και τα δύο στην καλύτερη περίπτωση. Είναι μια ηθική στάση, όχι απαραίτητη αντικαπιταλιστική οπωδήποτε, όμως, ενάντια στις δισκογραφικές εταιρείες. Ανεξάρτητες εταιρείες, οριζόντιοι ραδιοφωνικοί σταθμοί (π.χ. των κολλεγίων) υποστηρίζουν αυτή τη μουσική. Το συ-

γκρότημα μαζί με την ανεξάρτητη εταιρεία παράγονταν το δίσκο, που πουλιέται σε ανεξάρτητους διανομείς σ' όλο τον κόσμο. Κι αν είναι πράγματι καλός, ο κόσμος του μαθαίνει, τον ζητάει και το γκρουτί γίνεται δημοφιλές, όπως αυτή τη σπιγγή οι Dead Kennedys και οι Husker Du. Διατρέχεις λοιπόν όλη την αγορά, μέχρι που δεν μπορείς να κάνεις τίποτα άλλο και ξέρεις ότι το βασικό είναι να πλησιάσεις κι άλλους ανθρώπους. Πρέπει να συμβιβαστείς για να θγεις απ' το δίκτυο; Το να πουλάεις ένας πανκ δίσκος 5.000 κομμάτια είναι η σημαντικότερη προσπάθεια, αλλά δεν είναι τίποτα μπροστά στο κοινό, που θα μπορούσε να σ' ακούσει. Τα γκρουπ, που παίζουν

πολύ καιρό λένε: «Θέλω να πάω σε καινούργιο κοινό, παίζω για τους ίδιους επί χρόνια. Θέλω ν' απευθυνθώ και σ' άλλο κόσμο». Πως μπορείς να συνεχίσεις να κάνεις αυτό που θέλεις και ταυτόχρονα να σπάσεις τους περιορισμούς;

Φαίνεται ότι υπάρχουν μόνο δύο τρόποι να συμβεί αυτό: να βρεθεί μια δισκογραφική εταιρεία με πλατύτερες προοπτικές, με κεφάλαιο και διάθεση να διευκολύνει χωρίς να καταστρέψει το ανεξάρτητο δίκτυο, ή να βρεθούν περισσότεροι ανθρώποι να δουλέψουν σ' αυτό, με πίστη και αρχές.

Πανκ και αριστερή πολιτική

Ένα άλλο ζήτημα είναι οι διαφορετικές κατευθύνσεις του πανκ. Έχουμε τους ειρηνιστές πανκ και στις διαδηλώσεις εμφανίζονται πολλοί πανκ ακτιβιστές. Υπάρχει πόλωση των σκίνχεντς ενάντια στους ειρηνιστές πανκ;

JB: Δεν είναι τόσο απλό. Ανάμεσα στους πανκ πάντοτε υπήρχαν διαφορετικοί άνθρωποι: βίαιοι, έξιντοι... Σήμερα η μόνη διαφορά είναι ότι σχηματίζονται «ομάδες» μέσα στο σύνολο των πανκ.

Νομίζετε ότι είναι πιθανόν να εμφανιστούν διαφορετικά ρεύματα και να μην επιβιώσει το πανκ σαν σύνολο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟΥ ΓΚΥΖΗ.

Δημοσιεύουμε συνέντευξη της Νότας Τσουτσουβή, αυτοκόλλητο και τρυκ που κυκλοφόρησαν αυτές τις μέρες.

Τρυκ έπεσαν μπροστά στο σπίτι του ΝΑΤΟικού υποστράτηγου Ποτζ, στη Βούλα,

που υπηρετεί στην αμερικάνικη Πρεσβεία, επίσης ρίχτηκαν στον τόπο της συμπλοκής, και σε πολλές συνοικίες σε σπίτια εκπροσώπων της εξουσίας, πράγμα που έβαλε την Αστυνομία σε ανησυχία.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ ΝΟΤΑΣ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ ΣΤΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ «Κ.Ε.» ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΟΥ «ΕΝΑ» ΣΤΙΣ 1 ΑΠΡΙΛΗ 1986

«Είμαι περήφανη για τον αντάρτη...»

1 Απρίλη 1985. Εκτελείται από την οργάνωση «Αντικρατική Πάλη» ο εισαγγελέας Γ. Θεοφανόπουλος στην Καλλιθέα. Την ερχόμενη Τρίτη, ένα χρόνο ακριβώς μετά ο πρώην εκδότης-διευθυντής του περιοδικού «ΕΝΑ» κ. Γ. Τσουτσιας θα καθήσει στο εδώλιο του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθήνας γιατί ο αντάρτης πόλης Χρήστος Τσουτσουβής, που μετά το θάνατό του «χρεώθηκε» από την Αστυνομία την εκτέλεση του εισαγγελέα, σε σχετικό ρεπορτάριο περιοδικού παρουσιάσθηκε ως «πράκτορας ανατολικής χώρας» γεγονός που σύμφωνα με το κατηγορητήριο «προσβάλλει τη μνήμη του νεκρού».

Τη μήνυση υπέβαλλε η αδελφή του Χρήστου Τσουτσουβή, Νότα και η εκδίκασή της είχε ορισθεί για τις 10 Φεβρουαρίου αλλά αναβλήθηκε ύστερα από ένσταση της υπεράσπισης.

Η Νότα Τσουτσουβή σε αποκλειστική συνέντευξη στην «Κ.Ε.» μιλάει σήμερα για πρώτη φορά δημόσια μετά το θάνατο του αδελφού της, εξηγώντας τους λόγους της προσφυγής της στη δικαιοσύνη ενώ αποκαλύπτει κάποιες άγνωστες πτυχές της «υπόθεσης Τσουτσουβή».

Αυτή η συνέντευξη, όπως και μια προηγούμενη (είχε δοθεί στο Γ. Κανελάκη, πριν από την ίδια δίκη, που 'χε αναβληθεί και την πρώτη φορά, όπως και τη δεύτερη) λογοκρίθηκε παρόλο που υπήρχε την έγκριση της εφημερίδας, ο δημοσιογράφος της να την πάρει. Τη δημοσιεύουμε όπως έχει, διατηρώντας ως και τους τίτλους, που θάχε στην εφημερίδα για την οποία προορίζονταν.

Πριν τη δεύτερη αναβολή της δίκης κυκλοφόρησαν αφίσσα, προκήρυξη και ανακοίνωση στον Τύπο (που αποσιωπήθηκε). Η αναβολή της δίκης έγινε γιατί δεν είχε κληθεί νόμιμα η Νότα Τσουτσουβή, ενώ και με αίτημα του ΕΝΑ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί έγινε η μήνυση και περιμένεις από την έκθαση της υπόθεσης στα δικαστήρια; Πρόκειται τελικά για μια αντιδικία ανάμεσα σε σας κι ένα περιοδικό ή για μια μάχη ανάμεσα στους υπερασπιστές της μνήμης ενώς αντάρτη πόλης και της αντιμετώπισης της συνοικίας από τον τύπο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το κράτος και οι μηχανισμοί καταστολής έχουν πάγια τακτική χρησιμοποιώ-

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥ ΓΚΥΖΗ,

ΟΠΟΥ ΕΠΕΣΕ Ο ΑΝΤΑΡΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ
Ο αγωνας του συνεχίζεται

ζει με πολιτικά επιχειρήματα ως πολιτικό του αντίπαλο.

Η μήνυση δεν είναι αποτέλεσμα προσωπικής αντιδικίας μ' ένα έντυπο αλλά μια μάχη γενικότερα κατά της στάσης του τύπου. Η μήνυση για μένα είναι η ελάχιστη υποχρέωση υπεράσπισης της μνήμης του αδελφού μου και μαζί μια πρόκληση προς τον τύπο να αποδείξει τα γραφόμενά του. Ο αδελφός μου ήταν τόσο ξεκάθαρος και γνήσιος επαναστάτης όπου ακόμη και το αστικό δικαστήριο μέσα από όποιες προθέσεις και σκοπούτητες δεν θα μπορέσει να αποκρύψει την αλήθεια παρά το γεγονός ότι εκ των πραγμάτων θα έρθει αντιμέτωπο με τον εαυτό του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η εξ αναβολής δίκη γίνεται ένα χρόνο ακριβώς μετά την εκτέλεση του εισαγγελέα Θεοφανόπουλου. Τί σημαίνει αυτό για σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Ωστόσο με τον καθορισμό της ημερομηνίας αυτής γίνεται ακόμη πιο αποφασιστικής σημασίας η έκβαση της υπόθεσης. Γιατί, έτοις δίνεται μια ευκαιρία στα αστικά δικαστήρια να υπερασπισθούν την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης που όλοι γνωρίζουν αν και πόσο ανεξάρτητη είναι. Άλλωστε πέρα από την οποιαδήποτε απόφαση, ο Τσουτσουβής έχει δικαιωθεί. Κι

Ένας χρόνος από τη συμπλοκή του Γκύζη, όπου έπεσε ο αντάρτης Χρήστος Τσουτσουβής, συμμετέχωντας σε έναν πόλεμο που στόχος του είναι να κάνει εφαλτικό τον ύπνο των κρατιστών

αυτό δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανένα. Το έδειξαν τα χιλιάδες ψηφοδέλτια που έπεσαν στις κάλπες στις τελευταίες εκλογές. Το δείχνουν οι χιλιάδες αγωνιστές που τιμούν τη μνήμη και τ' όνομά του στις καθημερινές ταξικές συγκρούσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η υπεράσπιση της μνήμης ενός αντάρτη πόλης έστω κι αν αυτός είναι αδελφός σου αποτελεί μεγάλο τόλμημα. Πούά ήταν μέχρι τώρα η αντιμετώπιση σας από τις κρατικές υπηρεσίες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα σας πω μόνο ελάχιστα απ' όσα έχουν συμβεί και που λέγονται για πρώτη φορά χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι όσα έχουν γίνει σε βάρος μου αλλά και σε βάρος άλλων ανθρώπων θα μένουν άγνωστα για πολύ καιρό.

Μετά τη συμπλοκή στου Γκύζη εμένα και τον αραβωνιαστικό μου κράτησαν στην Γενική Αστυνομία επί 72 ώρες παρανομά και χωρίς προηγούμενα να γίνει αναγνώριση, ενώ κάναμε απεργία πείνας κάτω από συνθήκες ψυχολογικού καταναγκασμού και τελικά είδαμε τον αδελφό μου μόνο στην κηδεία. Οι προθέσεις τους φάνηκαν όταν μάταια επί μέρες ήθελαν με εκβιασμούς και απειλές να εντάξω τον Χρήστο στην 17 Νοέμβρη, στον ΕΛΑ ή στην Αντικρατική Πάλη. Στην κηδεία δεν σταθήκε δυνατό να έρθουν πολ-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ

Την 1η Απριλίου εκδικάζεται στα δικαστήρια της Ευελπίδων η μήνυση της Νότας Τσουτσουβή, αδελφής του νεκρού συντρόφου μας Χρήστου, ενάντια στους βρωμερούς συκοφάντες του (την Ασφάλεια και τη συντριπτική μερίδα της δημοσιογραφίας), παραδειγματικά ενάντια στους εκδότες του περιοδικού «ΕΝΑ».

Εδώ και 10 μήνες οι κρατικοί μηχανισμοί, κι οι επαγγελματίες τους της βρωμάς και του ψερποτού, αγωνίστηκαν να εντάξουν έναν νεκρό στις δικές τις προδιαγραφές: πράχτορας, συνεργάτης της KGB ή της CIA, ενώς άλλου κράτους ή μιας άλλης υπηρεσίας, τάπαυρε κ.ο.κ. Γιατί ποιός, απ' τις στρατιές αυτές των δειλών, θα τολμούσε να το παραδεχτεί πως ο αντικρατικός Χρήστος Τσουτσουβής είχε αποφασίσει το θάνατό τους; Η πώς σκοτώθηκε για ν' αφήσει στον τόπο τρία απ' τα όργανά τους; Η σχέση του Χρήστου με την εξουσία ήταν σχέση θανάτου: Το τέλος της, η ζωή του.

Την 1η Απριλίου λοιπόν, πμερομηνία που εκτελέστηκε ένα χρόνο πριν ο εισαγγελέας τους Γ. Θεοφανόπουλος, οι κουτοπόντροι γραφειοκράτες οι σοσαλιστές μας την ώριαν και τη διάλεξαν φέτο ίσα σα δικαστεί μια μήνυση. Να παζαρευτεί, στα δικαστικά έδρανα, η τιμή και οι επιλογές του νεκρού επαναστάτη. Κι έτσι ο αγνός συναισθηματισμός της αδελφής του Νότας (που μήνυσε, το περασμένο φθινόπωρο, τους ύπουλους συκοφάντες) να χρησιμεύει στο κράτος για να παίξει «τη γάτα και το ποντίκι» με τη λαϊκή συνείδηση-εχθρό κι αντίπαλό του: με το επαναστατικό κίνημα που έχει τελεσίδικα καταδικάσει τον κρατούμα, απ' την ίδια του την υπαρξη.

Καλούμε λοιπόν εμείς, οι φίλοι και σύντροφοι του Χ. Τσουτσουβή, κάθε ελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο, κάθε αγωνιστή της ελευθερίας και επαναστάτη να έρθει, την Τρίτη 1η Απριλίου 1986, στα δικαστήρια της Ευελπίδων: για ν' απαντήσουμε όλοι με την παρουσία μας έστωστους προκλητικούς συκοφάντες του. Για να πηδήσουμε την προσωπικότητα κι ιστορία του Χρήστου Τσουτσουβή.

Η δίκη χάρισμά τους.

Κι η αλήθεια είναι πως γνωρίζουμε οπωδήποτε ότι ποιάρια των ηρώων ήταν πάντα να παραγνώριζανται, ή και να συκοφαντούνται (έως ότου πημηθούνε πανηγυρικώς). Μόνο που ο Τσουτσουβής νεκρός είναι βέβαια, κι ούτε υπήρξε ούτε σκοπεύουμε να τονε κάνουμε ήρωα.

Οι ήρωες ανήκουν στο έθνος. Ενώ ο Χρήστος όχι.

Εκτός κι εάν -το διαλέξατες είπανε πως τους φέρνει πελαργός κι η πράξη τους γεννιέται στις μυθολογίες, στην τραγωδία πάνω-κάτω. Οπότε εσείς πειστήκατε.

Πως τέτοιος είναι ο θάνατος που σας αξίζει: καθημερινός μα ψευτισμένος. Σαν και το μεγαλείο ενός κράτους.

ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Χ. ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

«Με συγχωρείς, που σε πυροβόλησα. Λάθος»

Στις 31 Μάρτη, αστυνομικός πυροβολεί το Νίκο Κόκκαλη, 18 χρόνων, σ'ένα παλιό σπίτι, μπροστά στα μάτια της φίλης του.

Ευτυχώς, ο 18χρονος ήταν ποι τυχερός από το Μιχάλη Καλτεά. Η σφαίρα τον χτύπησε από πλάγια πίσω κοντά στην καρδιά.

Να τι γράφει στη μήνυσή του ο 18χρονος ενάντια στον αστυνομικό, που για να ελαφρύνει τη θέση του ζήτησε ύστερα συγνώμη για τον πυροβολισμό:

από σελ 45

λοί συγγενείς και φίλοι γιατί κόπηκαν τα τηλέφωνά τους, ενώ η αστυνομία έδωσε ψευτική ημερομηνία της κηδείας. Προσπάθησαν μάταια για περάσουν το επιχείρημα του τρομοκράτη παρά το γεγονός ότι και οι 100 περίπου άνθρωποι που κλήθηκαν να καταθέσουν όχι μόνο δεν είπαν ότι ο Χρήστος είναι τρομοκράτης αλλά αντίθετα υποστήριξαν ότι πρόκειται για μια ιδανική προσωπικότητα. Η αστυνομία μπήκε στο σπίτι μου στην Αθήνα ενώ απουσίαζα, για έρευνα αφήνοντας και την πόρτα ανοιχτή. Στη δίκη που έγινε στις 10 Φλεβάρη υπήρχε έντονη αστυνομοκρατία γεγονός που τι άλλο είναι από τρομοκρατία;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο αδελφός σου ήταν αντάρτης πάλης. Αυτό τί σημαίνει για σένα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Και εγώ και οι γονείς μας είμαστε περήφανοι για τον Χρήστο. Γιατί ο Τσουτσουβής και όλοι οι Τσουτσουβήδες επαναστάτες είναι αυτό που δεν θα μπορέσουν να γίνουν ποτέ οι λακέδες του καπιταλιστικού συστήματος. Το κράτος θα ήθελε πολύ μέσα από την υπόθεση του Χρήστου να τρομοκρατήσει όποιον θελάσει να υπερασπισθεί τη μνήμη του και την ιδιότητα του αγωνιστή.

Ζωγράφου

από σελ 20

το καθεστώς της απαγόρευσης, να δημοσιοποιήσει την επίθεση του κράτους σε κάθε εστία αντίστασης, σε κάθε κίνηση ανεξέλεγκτη και μη χειραγωγήσιμη.

Η έξουσία της ραδιενέργειας και της μόλυνσης, απ' την στιγμή που δεν σέβεται την ανθρώ-

πηνη ζωή, δεν θα μπορούσε να οεβαστεί ένα πάρκο, μένει στους ανθρώπους, που θέλουν να ζήσουν, να γκρεμίσουν αυτή την εξουσία και να δημιουργήσουν μια άλλη κοινωνία.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

«Γύρω στις 9.30, αναφέρει στη μήνυσή του, πήγα μαζί με τη φίλη μου για να καθησούμε στο ακατοίκητο σπίτι της οδού Οικονόμου 8. Μισή ώρα μετά, ένα περιπολικό της Αστυνομίας στάθμευσε στην είσοδο του κτηρίου. Στη θέση του τρία ή τέσσερα άτομα, που βρίσκονταν σε άλλα δωμάτια του κτηρίου, διέφυγαν πηδώντας από τα παράθυρα αλλά εγώ και η κοπελά μου φοβήθηκαμε και προσπάθησαμε να κρυφτούμε σε μία γωνία. Έκει με ανακάλυψε με το φακό του ο αστυφύλακας Αθανασόπουλος, μου φώναξε «Άλτακιντος» και χωρίς να πρόλαβω να αντηράσω με πυροβόληση. Ο ισχορισμόι του αστυφύλακα δόθηκε προστάθησα να τον τραυματίσω με σπασμένο γυαλί, δεν ανταποκρίνονται

στην αλήθεια. Ήμουν άσπλος, κρυμμένος και σκυρτάς και προβολήθηκα από απόσταση τουλάχιστον 5 μέτρων».

Και ο 18χρονος με βάση την ιατροδικαστική έκθεση, στηρίζει τη μήνυσή του επισημαίνοντας:

— Το είδος του τραύματος, αποδεικνύει ότι είχα στραμμένα τα νώτα μου, προσπαθώντας να κρυφτώ στη γωνία του δωματίου.

— Ιχνη αποστρακισμού δεν υπάρχουν και η βολίδα δεν έχει υποστεί καμμία παραμόρφωση,

όπως θα έπρεπε αν ο αστυφύλακας είχε πυροβολήσει «στον αέρα για εκφύσισμό σύμφωνα με τα λεγόμενά του».

Αυτή η καινούργια δολοφονική απόπειρα πυροδότησε μια σειρά βίαιων αντιδράσεων από ομάδες αναρχικών που την ίδια βραδιά και την επόμενη μέρα, συγκρούστηκαν με την αστυνομία. Χτυπήθηκαν τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ και Τράπεζες με μολότωφ και δυναμίτες.

Συνελήφθησαν 52 άτομα και χτυπήθηκαν εκατοντάδες πολίτες. Οι συλληφθέντες όμως, αφέθηκαν ελεύθεροι. Και ο αστυνομικός Αθανασόπουλος δεν κρατήθηκε, αφού του απαγγέλθηκε κατηγορία για «απόπειρα ανθρωποκτονίας εξ αμελείας». Ο ίδιος, έκανε μήνυση στο Νίκο Κόκκαλη για επίθεση εναντίον του!

ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ

- στη βία του κράτους, που 'ναι ανθυγεινή και επικάνδυη όσο και η ραδιενέργεια, που υπερασπίζεται'
- στα βασανιστήρια των ΜΑΤ, των ΜΕΑ και της Ασφάλειας'
- στη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης.

Άμεση απελευθέρωση
των 13 συντρόφων μας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Προπύλαια, Παρασκευή, 23.5.86, 6 μ.μ.

ΑΝΤΙΕΟΥΣΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ ΛΑΗΛΕΥΤΗΣ

Κι αλλη απαγόρευση συγκέντρωσης

Οργανώθηκε και καλέσθηκε συγκέντρωση στα Προπύλαια ενάντια στην κρατική βία, όπως αναφέρθηκε σε αφίσσα που κολλήθηκε.

Το βράδυ της Παρασκευής 13 (!) τουλάχιστον κλούβες είχαν κυκλώσει τα Προπύλαια, ενώ δεκάδες άλλες είχαν επιβάλλει πρωτοφανή αστυνομοκρατία σ' όλη την ΑΘΗΝΑ.

Η ομάδα «Z» (μοτοσυκλετιστές) αλώνιζε προς εντοπισμό ατόμων με πρόθεση για συγκέντρωση, αλλά άδικα — Η πρό-

κληση για επανάληψη του φαινομένου ξυλοδαρμοί-συλλήψεις, δεν είχε επιτυχία. Το ραντεβού με τις δυνάμεις καταστολής δεν έγινε. Οι αναρχικοί τις έστησαν. (Άδικα κοίταζαν τα ρολόγια τους οι ΜΑΤάδες τους έμεινε η ορθοστασία και η αγωνία). Τη νύχτα κάηκε στα 30 μέτρα από την πλατεία Έξαρχείων και μέσα στον κλοιό των αστυνομικών δυνάμεων, αποθήκη προπαγανδιστικού υλικού του ΠΑΣΟΚ. Η Εμπορική Τράπεζα, στο Παλαιό Φάληρο, και τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, στη Παλιά Κοκκινιά, κάηκαν επίσης.

Définition

Η απλή αντιτροφή των όρων δεν σημαίνει έτοι απλά την αντιτροφή.

Η απλοϊκή εξιορρόπτηση ήταν σημαίνουν έλλειψη.

Καθόλου να κάνουν δεν έχουν με όρους πραγματικούς που είναι δύσκολοι.

Το παιχνίδι όταν δεν παιζεται είναι απλό.

Ο δρόμος των χρόνων που περνούν να οδηγεί εκεί θα πρεπει.

Στην απλή με σκέψη και με αίσθηση αποδοχή της ουσίας.

Η δυσκολία των γίγνεσθαι του υπάρχειν ιδιόμορφα

η μοναδικά, εκεί έγκειται.

Στον ορισμό με απλούς γλωσσικούς όρους της ουσίας των πραγμάτων.

Και στη δύναμη την άλλως οριζόμενη που δύναται υπέρβανεν την ανακύκλωση και την εαυτού οριοθέτηση.

Σύντροφοι επαγρυπνείτε και σκέπτεσθε και κουραστείτε

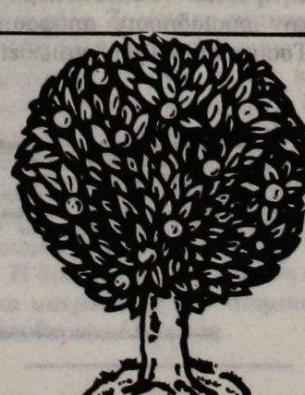
Ενεστώς διαρκείας για τους συντρόφους καθ' όρου μόνο και τύπους.

Η δυσκολία του γίγνεσθαι δεν είναι απλό σημείο των καιρών. Κέντρο βάρους είναι της κίνησης της συνολικής.

Η επαγρύπνηση ήταν ευφυΐα προσπιθεμένης της ενοτικώδους αίσθησης την ελπίδα της υπέρβασης θα φέρουν.

Ποτέ το παιχνίδι των όρων που εναλλάσσονται κι οι απλοίκοι ορισμοί τους.

11/12/85
Θεο/νίκη

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ-ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

**ΓΟΝΕΩΝ, ΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΤΩΝ 13 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ
ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ 13-5-86**

Καταγγέλουμε την αυθαίρετη σύλληψη, κατακράτηση (χωρίς ένταλμα και αποδείξεις) και τον επαναλαμβανόμενο ξυλοδαρμό, ψυχικό και σωματικό βασανισμό των παιδιών μας.

Συγκεκριμένα: Την Τρίτη 13-5-86, ταυτόχρονα με τη συγκέντρωση των ειρηνιστών, οικολόγων ενάντια στα πυρηνικά, κατά την διάρκεια των γνωστών επεισοδίων και καθ' όλη την διάρκεια της νύχτας, έγιναν παράνομες και αυθαίρετες σύλληψεις σε διάφορα σημεία του κέντρου της Αθήνας, (Μοναστράκι, Ιπποκράτους, Ακαδημίας, Μπενάκη, Αιόλου, Στρέφη, Εξάρχεια) με κριτήριο την εμφάνιση, τον τόπο και το νεαρό της ηλικίας και με δικαιολογία την συμμετοχή τους στα επεισόδια.

Η αυθαίρεσία των αστυνομικών οργάνων είναι εμφανής στις περιπάτεις όπου όταν οι σύλληψές τους -γιατί με σύλλαμβάνετε-, πήραν τις απαντήσεις: «έτοι γουστάρω», «έχουμε διαταγές», «το Δροσογιάννη ράτα». Αρκετοί από τους νέους συλληφθέντες ξυλοκοπήθηκαν κατά την μεταφορά τους στην Ασφάλεια όπου τους πήραν φωτογραφίες, αποτυπώματα και τους άφησαν μετά από δωρητή κράτηση.

Την ίδια μέρα το απόγευμα στις 6μμ, βρισκόμασταν σε αναμονή στο χώρο των δικαστηρίων, συγγενείς, φίλοι και δικηγόροι, για να φέρουν τους κατηγορουμένους στον εισαγγελέα. Η αγωνία μας συνεχίζοταν καθώς μέχρι την τελευταία στιγμή οι δικηγόροι δεν κατόρθωσαν να λάβουν γνώση της δικογραφίας από τον εισαγγελέα.

Στις 7μη ήρθαν στο χώρο των δικαστηρίων δύο αστυνομικές κλούβες με τους συλληφθέντες και δύο μέριμνα των ΜΑΤ. Σε λίγα λεπτά

συλληφθέντες, οι οποίοι παραμένουν με εμφανή σημεία κακοποίησης μέχρι και σήμερα. Κατόπιν οι συλληφθέντες οδηγήθηκαν στην Ασφάλεια. Κατά την διάρκεια της μεταφοράς τους απειλήθηκαν με τις φράσεις: «θα σας ρίξουμε σε βαλτόνερα με μια σφαίρα στο κεφάλι», «θα έχετε την τύχη του Μ. Καλτέζα», «εμείς ζταν σκοτώνουμε δεν μας πειράζει κανείς», «φονιάδες σκοτώσατε τον Γεωργακόπουλο».

Εμείς, γονείς, συγγενείς, το ίδιο βράδυ, ενώ απεγνωσμένα ψάχναμε για τα παιδιά σε συγγενικά σπίτια, φιλικά σπίτια, διανυκτερεύοντα νοσοκομεία και αστυνομικά τμήματα, τελικά αποσπάσαμε από την Ασφάλεια τις εξής πληροφορίες: «δεν ξέρουμε», «ψάξτε στα νοσοκομεία», «ψάξτε στους πεθαμένους», «μη μας απασχολείτε». Τελικά, μόλις την Τετάρτη το πρωί, κατορθώσαμε να μάθουμε ότι τα παιδιά μας ζούντε, κρατούνται και κατηγορούνται.

Την ίδια μέρα το απόγευμα στις 6μμ, βρισκόμασταν σε αναμονή στο χώρο των δικαστηρίων, συγγενείς, φίλοι και δικηγόροι, για να φέρουν τους κατηγορουμένους στον εισαγγελέα. Η αγωνία μας συνεχίζοταν καθώς μέχρι την τελευταία στιγμή οι δικηγόροι δεν κατόρθωσαν να λάβουν γνώση της δικογραφίας από τον εισαγγελέα.

Στις 7μη ήρθαν στο χώρο των δικαστηρίων δύο αστυνομικές κλούβες με τους συλληφθέντες και δύο μέριμνα των ΜΑΤ. Σε λίγα λεπτά

• **ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ, ΚΑΤΑΚΡΑΤΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΕΝΤΑΛΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ, ΨΥΧΙΚΟ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΟ ΒΑΣΑΝΙΣΜΟ ΤΩΝ 13 ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΚΑΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ 13-5-86.**

• Το τελευταίο καιρό υπάρχει σειρά από γεγονότα καταστολής που απευθύνονται κύρια στον αντιεξουσιαστικό χώρο:

26/3/86. Απαγόρευση πορείας ενάντια στην επίσκεψη Σούλτς με δακρυγόνα, άγριο ξύλο και αθρόες συλλήψεις.

21/4/86. Το Κράτος τιμάει την επέτειο της 21ης Απριλίτη συλλαμβάνοντας αυθαίρετα 42 άτομα, που γυρνούσαν από το Αναρχικό συνέδριο της Πάτρας, μόνο και μόνο για την ιδεολογίκη τους τοποθέτηση.

9/5/86. Απαγόρευση όχι μόνο της πορείας αλλά και της πρώτης αντιπυρηνικής συγκέντρωσης-διαμαρτυρίας, με δεκάδες συλλήψεις, προσαγωγή σε δίκη 11 ατόμων και καταδίκη των 7, χωρίς την παρουσία μαρτύρων κατηγορίας.

Την ίδια μέρα ανενόχλητοι οι φασίστες της ENEK κάνουν πορεία με τη προστασία της αστυνομίας.

12/5/86. Απαγόρευση της πορείας-διαμαρτυρίας με μηχανές ενάντια στα πυρηνικά, συλλήψεις και άγριο ξύλοδαρμού.

13/5/86. Το αποκόρυφωμα της κρατικής καταστολής: Κατά τη διάρκεια πορείας ειρηνιστών-οικολόγων και άλλων ενάντια στα πυρηνικά και κατά τη διάρκεια των γνωστών επεισοδίων, γίνονταν αδιάκριτες συλλήψεις με πρωτοφανείς ξυλοδαρμούς από Μοναστηράκι μέχρι Αγ. Μελέτιον.

Το κλίμα της τρομοκρατίας επιδεινώθηκε μέσα στις αστυνομικές κλούβες όπου πολλοί αστυνομικοί, βασάνισαν και ξυλοκόπησαν τους συλληφθέντες οι οποίοι παραμένουν με εμφανή σημεία κακοποίησης μέχρι και σήμερα. Τα γεγονότα της καταστολής συνεχίζουν τα επόμενα βράδια με προληπτικές συλλήψεις στο χώρο των δικαστηρίων και στο κέντρο της Αθήνας.

Στηρίζοντας τις αποδείξεις ενοχής μόνο στην αυθαίρεσία των αστυνομικών, οδηγούνται 39 άτομα στον ανακριτή και το αποτέλεσμα του παζαρέματος με τον εισαγγελέα δέργηε στη προφυλάκιση 13 απ' αυτούς. Ενώ οι κατηγορούμενοι βρίσκονταν στον Εισαγγελέα και ενώ δεν είχε τελειώσει η διαδικασία, η τηλεόραση ανακοίνωσε τις κατηγορίες 3 κακουργήματων και 7 πλημμελημάτων, πράγμα που αποδεικνύει το προσχεδιασμένο της υπόθεσης.

16/5/86. Αυθαίρετες προσαγωγές 100 και πλέον ατόμων στην ασφάλεια από περιοχές Ν. Ιωνίας, Ηρακλείου, Ν. Σμύρνης με μόνο κριτήριο την εμφάνιση και το νεαρό της ηλικίας τους.

20/5/86. Σοσιαλιστικές μπουλντόζες φτάνουν έντονα στην προστασία των Ζωγράφων για να αποτελείσουν την οδοποίηση του πάρκου. Από τους ελάχιστους που διαμαρτύρονται, ένας πιάνεται, ξυλοκοπείται και παραπέμπεται στο αυτόφωρο.

• Η ανερχόμενη τρομοκρατία και καταστολή από το κράτος του ΠΑΣΟΚ, ξεκινώντας από ένα χώρο που ευαισθητοποιείται και αντιστέκεται σε κάθε μορφή καταπίεσης δεν μένει μόνο εκεί. Είναι μία απλή προειδοποίηση για όλο το κόσμο που θα θελήσει να διαμαρτυρηθεί:

- για την εγκληματική κάλυψη από το Κράτος των άμεων κινδύνων από τη ραδιενέργεια που φτάνει μέχρι τη φυσική μας εξόντωση.

- για τη προώθηση του αντιτρομοκρατικού νόμου (επαναφορά του 774) που σκοπός του είναι ν' αποτρέψει και τη παραμικρή αντίδραση του κόσμου πάνω σ' οποιοδήποτε θέμα.

- για το ηλεκτρονικό φακέλωμα, με τη ψηφιστή νόμου για τις καινούργιες ταυτότητες που έχει οκοπί τον απόλυτο έλεγχο όλων των πυρηνών της ζωής μας.

• Αυτή τη στιγμή 13 κρατούμενοι, αρνούμενοι να παίξουν το ρόλο του εξιλαστηρίου θύματος στο βωμό της κατασταλτικής σκοπομότητας της εξουσίας ΕΧΟΥΝ ΑΡΧΙΣΕΙ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ζητώντας την ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥΣ, ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ.

• Η ΔΙΚΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΟΛΩΝ ΜΑΣ.

• ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ.

Πρωτοβουλία συμπαράστασης στους κρατουμένους.

- Για οποιαδήποτε οικονομική βοήθεια στους κρατουμένους υπάρχει Λ/σμός στην Αγροτική Τράπεζα 3525-4 (Πλ. Βικτωρίας).

και χωρίς να προηγηθεί κανένα επεισόδιο, ακούστηκε η λέξη «ώρα» και συνελήφθησαν βίαια φίλοι και συγγενείς των κρατουμένων. Η απάντηση των ανδρών των ΜΑΤ στην απορία δημοσιογράφων, φίλων και συγγενών για την αναίτια σύλληψη ήταν: «έτσι γουστάρουμε», «έχουμε διαταγές», «το Δροσογιάννη ράτα». Αρκετοί από τους νέους συλληφθέντες ξυλοκοπήθηκαν κατά την μεταφορά τους στην Ασφάλεια όπου τους πήραν φωτογραφίες, αποτυπώματα και τους άφησαν μετά από δωρητή κράτηση.

Την ίδια ώρα που οι κατηγορούμενοι βρίσκονταν στον εισαγγελέα και ενώ δεν είχε τελειώσει η διαδικασία, η τηλεόραση ανακοίνωσε τις κατηγορίες των τριών κακουργημάτων και επτά πλημμελημάτων, πράγμα που αποδεικνύει τη προσχεδιασμένη της υπόθεση.

Την Πέμπτη, 22/5 στις 8.30 μ.μ. στο Σύνταγμα, 20 περίπου άτομα, έκαναν εκδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στο νομοσχέδιο για τις ταυτότητες με πανώ και συνθήματα:

ENANTIA ΣΤΙΣ

Τη Πέμπτη, 22/5 στις 8.30 μ.μ. στο Σύνταγμα, 20 περίπου άτομα, έκαναν εκδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στο νομοσχέδιο για τις ταυτότητες με πανώ και συνθήματα:

ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΜΑΣ ΖΩΗΣ.

Η σύλληψη του Ν. Μπαλή από ΜΕΑΤζήδες στην Ομόνοια. Αργότερα στην Ασφάλεια των ξυλοκοπούσαν διαρκώς, δείχνοντάς του το βίντεο της διαδηλωσης.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ωρα 13.45 της 13.5.86

Είμαστε 4 άτομα σε αυτοκίνητο. Ερχόμαστε από ουζερί της Ευελπίδων. Στη διασταύρωση Διδότου και Χ. Τρικούπη το φανάρι είναι κόκκινο. Δυο διμοιρίες MAT απέναντι μας. Μας κάνουν νόημα να παρκάρουμε δεξιά. Υπακούμε. Έξακριβώση στοιχείων. Έχουμε ταυτότητες, δίπλωμα, άδειες. Κάνουν έρευνα στο αυτοκίνητο. Μας απειλούν με ξυλοδαρμό. Σωματική έρευνα. Έρχεται περιπολικό και μας οδηγεί δυο-δυο στην ασφάλεια, στο 12ο όροφο. Τμήμα προστασίας Πολιτεύματος. Μας παίρνουν αποτυπώματα και φωτογραφίες. Στοιχαγμένοι 70 άτομα σε ένα χώρο 4X5.

Μας επισκέπτονται διμοιρίες MAT. Παίρνουν δυο-δυο άτομα και τα ξυλοκοπούν άγρια. Άτομο με πολιτικά μπαίνει μέσα με το πιστόλι και φωνάζει τον Δαυίδ Κωνσταντίνου στο διάδρομο. Τον δέρνουν 5-6 με πολιτικά. Όταν τον ξαναφέρνουν ο παλληκαράς με το πιστόλι απειλεί να του «φυτέψει μια σφαίρα ανάμεσα στα μάτια».

Ωρα 6 π.μ. 14.5.86

Οδηγούμαστε σε άλλο δωμάτιο. Ξαναγίνεται οωματική έρευνα. Ωρα 7 π.μ.

Μας οδηγούν και τους τρεις (ο τέταρτος έχει αφεθεί ελεύθερος) σε ένα δωμάτιο όποτε μας απαγγέλλονται κατηγορίες χωρίς προανακριση. Στημένες. Μας κλείνουν στα κελλιά του 7ου. Οι ξυλοδαρμοί κρατούμενων συνεχίζονται. Δε μας επιτρέπουν καμία επικοινωνία, τηλεφώνημα, καφέ, φαγητό, κουβέρτες κλπ. Το απόγευμα μας οδηγούν στον εισαγγελέα που απαγγέλλει κατηγορίες χωρίς να δει κανένα. Την ίδια στιγμή δεκάδες συγγενείς και φίλοι ουλαμβάνονται και ξυλοκοπούνται «προληπτικά», στο προαύλιο των δικαστηρίων. Τα MAT σε πλήρη εξάρτηση δεν αφήνουν κανένα να πλησιάσει και να μας δώσει οποδήποτε για 4 αλοκώηρες ώρες.

Μας οδηγούν ξανά στην ασφάλεια. Δεκατρία άτομα σε ένα κελλί. Μας απειλούν. Χωρίς κουβέρτες. Το μαρτύριο της αύριας συνεχίζεται. Μαθαίνουμε ότι άλλοι ξυλοκοπούνται (Ν. Μπαλής). Τα δίπλα κελλιά είναι άδεια.

15.5.86

Μας στέλνουν στον ανακριτή κάτω από πρωτοφανή μέτρα ασφαλείας. Το βράδυ τα ίδια βασανιστήρια. Κάποιοι διαμαρτύρονται. Κανείς δεν τους δίνει ομηραία.

16.5.86

Στις 11 το βράδυ μας παραλαμβάνουν άνδρες των MAT. Οι περιούσεις δεν φορούν διακριτικά. Με λαβές οδηγούν δέκα από μας στην κλούβα ΕΑ10201. Αντιστοιχών 4 MATατζήδες για τον καθένα μας. Μας απειλούν ότι αν κάνωμε την οποιαδήποτε κίνηση θα μας φυτέψουν μια σφαίρα στην κοιλιά.

Μέσα στην κλούβα μας ρωτούν τη γνώμη έχουμε για την αστυνομία και αν την αγαπάμε. Μας ρωτούν που πιαστήκαμε. Ρωτούν τον Βλασσόπουλο ποιοί άλλοι βρίσκονταν στο ΠΟΝΥ. Ο διπλανός του, Βάρκας, τρώει ξαφνικά γροθιά στο πρόσωπο για να μιλήσει. Του ανοίγει η μύτη. Ο επικεφαλής (226526) δίνει εντολή να γενικευτεί ο ξυλοδαρμός. Οι γροθιές, οι σφαλιάρες και τα μαλλιοτραβήγματα συνεχίζονται σ' όλη τη διαδρομή προς τα δικαστήρια. Μας λένε ότι όποιος αντιδράσει ή αμυνθεί θα τον πυροβολήσουγε. Οι αστυνομικοί που δέρνουν έχουν τα διακριτικά 236069, 235755, 236004. Πιο βάναυσα κτυπούν όσοι δεν έχουν διακριτικά. Τον Μίλαν Στιρέσκου κτυπούν με όπλο στο πρόσωπο. Με ειρωνικά όχλασια μιλούν για την Τοεχοαλοβακία και για τον ερχομό του. Κτυπούν πιο βάναυσα τον Δαυίδ Κωνσταντίνου και ανέβουν αναπτήρα να του κάψουν τα μαλλιά, λέγοντας -Ρε, ο οικολόγος απ' τον Ζωγράφον. Θα σε γαμ... ρε π... - και άλλα. Όταν φτάνουν στην Ευελπίδων το 226525 δίνει διαταγή να σταματήσει ο ξυλοδαρμός. Σκουπίζουν βιαστικά τα αίματα του Βάρκα. Όσοι κτύπησαν με τη μεγαλύτερη λύνσα μένουν στην κλούβα. Όταν αφεθήκαμε ελεύθεροι ο οδηγός επιχειρεί να μας πατήσει με την κλούβα ενώ βρισκόμαστε στην είσοδο των δικαστηρίων.

Όποιος γνώριζε από μας την κτηνωδία της ασφάλειας στη δικτατορία την ξαναείδε τώρα με σοσιαλιστικό μανδύα.

Όσοι νοιώθουν ακόμα άνθρωποι δεν πρέπει να μείνουν αδιάφοροι.

Γιώργος Βλασσόπουλος, Δαυίδ Κωνσταντίνου, Γιώργος Κούτσελας
19.5.86

Οργιο αστυνομικών απαγορεύσεων

Οι τελευταίες ταραχές στην Αθήνα, που σχεδίασε ο Δροσογιάννης και πραγματοποίησε η Αστυνομία, άρχισαν την Παρασκευή 9 Μάη με την απαγόρευση συγκέντρωσης αναρχικών ενάντια στα ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΔΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ. Η συγκέντρωση απαγορεύθηκε με το πρόσχημα ότι οι διαδηλωτές είχαν την ΠΡΟΘΕΣΗ να διαπράξουν «βιαστραγίες». Η απαγόρευση με την αιτιολογία της «πρόθεσης», επαναλήφθηκε την επόμενη Δευτέρα σε συγκέντρωση μηχανών εναντίον των

πυρηνικών, και σε προγραμματισμένη συζήτηση στου Στρέφη για τους αντιρρήσεις συνείδησης την Τρίτη και συνεχίζει να ισχύει μέχρι σήμερα. Από πότε η αστυνομία απέκτησε ικανότητες μέντιουμ, ώστε να «μαντεύει» τις προθέσεις των ανθρώπων; Κι αν σήμερα γίνεται το πρώτο δήμα και απαγορεύονται συγκεντρώσεις επειδή «ίσως έχουν πρόθεση να διασαλεύσουν τη δημόσια τάξη», το επόμενο στάδιο θα είναι η απαγόρευση της ΥΠΑΡΞΗΣ ανθρώπων, που έχουν πρόθεση ν' αλλάξουν την κοινωνία.

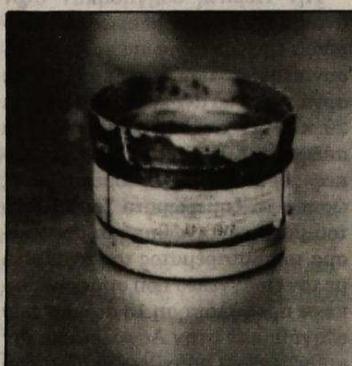
Το συμπέρασμα είναι αυτονόητο: το κράτος έχει αποδειγμένα την ΠΡΟΘΕΣΗ να εισβάλλει ακόμα και μέσα στα κρανία όλων μας, ν' απαγορεύσει όχι

Καταργήθηκε το 48ώρο στην Ασφάλεια Απροκάλυπτα βασανιστήρια κρατουμένων

Οι 13 που κρίθηκαν προφυλακιστέοι μετά την απολογία τους στον ανακριτή, δεν προφυλακίστηκαν! Με το πρόσχημα ότι δεν υπάρχει χώρος στον Κορυδαλλό, συνεχίστηκε η κράτηση τους στην Ασφάλεια, οι ξυλοδαρμοί και τα βασανιστήρια.

Αυτή η μεθόδευση καταργεί στην πράξη το 48ώρο κράτησης στην Ασφάλεια, πράγμα που είχε προαναγγελθεί από αρθρογράφους των καθημερινών εφημερίδων σαν μέτρο «κατά της τρομοκρατίας». Η κράτηση επί 10 μέρες και περισσότερο σε συνδυασμό με την απαγόρευση κάθε επίσκεψης δικηγόρου ή συγγενούς, αφήνει τους ουληφθέντες ομήρους στα χέρια της αστυνομίας και ουσιαστικά επιτρέπει τα βασανιστήρια στην Ασφάλεια. Οι ξυλοδαρμοί στις κλούβες, ενώ πηγαίνουν τους κρατούμενους στον ανακριτή ή επιστρέφουν στην Ασφάλεια, είναι ασταμάτητοι: τους χτυπούν και ουρλιάζουν «Φωνάχτε ΖΗΤΩ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ». Πρόκειται για σκηνές ωμής και απροκάλυπτης βίας.

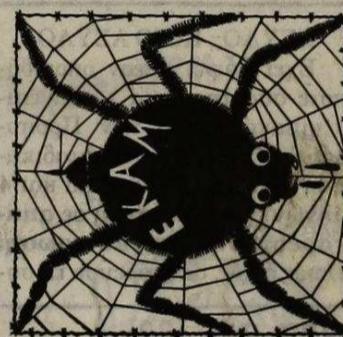
Η επ' αριστον κράτηση λύνει τα χέρια των αστυνομικών να εφαρμόζουν τα βασανιστήρια που δεν είχαν σταματήσει ποτέ μέσα στα μπουντρούμα της Ασφάλειας, που όσοι τα γνώρισαν έστω και για μια φορά, μπορούν να καταλάβουν τι σημαίνει να σε βασανίζουν για πολλές μέρες και μάλιστα χωρίς κανείς να το ξέρει, κι αν το ξέρει να μη μπορεί να κάνει τίποτα.

Δακρυγόνο με ημερομηνία λήξης ΑΠΡΙΛΙΟ 1977(!), που ρίχτηκε κατά τη διαδήλωση εναντίον του Σουλτς (27.3.86).

Ε όχι και να ρίχνουν μπαγιάτικα δακρυγόνα!

ΝΑ ΑΡΗΘΟΥΜΑΙ ΤΗΝ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

συνέχεια από σελ. 1

και κάποιοι άλλοι με την αστυνομικότητα. Είναι πραγματικά επείγοντα να περάσει χωρίς αντιδράσεις.

Αντιδράσεις, που δεν μπορούσαν παρά να προέρχονται από τον ευρύτερο αντεξουσιαστικό χώρο, μια μια που τα κόμματα συναντούν στην ψήφιση του νομοσχεδίου και στην άνευ όρων παράδοση των ελευθεριών του πολίτη. Η Ν.Δ. και το Κ.Κ.Ε. εκφράζουν κάποιες αντιρρήσεις για το Ενιαίο Κωδικό Αριθμό Μητρώου και το ηλεκτρονικό φακέλλωμα, αρκούνται όμως στο να ζητούν την ψήφιση νόμου, που θ' απαγορεύει τη χρησιμοποίηση στοιχείων από κρατικές υπηρεσίες για φακέλλωμα πολιτών. Το ΚΚΕσ. ασχολείται ναρκισσιστικά με την αλλαγή του τίτλου του.

Ο «προστατευτικός» νόμος θα πρέπει, κατά τη γνώμη των κομμάτων, να περιλαμβάνει αυστηρές ποινές για τους παραβάτες! Μα ποιός θα είναι ο παραβάτης; Φυσικά το κράτος. Και ποιός θ' αναλάβει την τήρηση του νόμου και την τιμωρία του παραβάτη; Φυσικά το κράτος, το οποίο θα είναι οπωδήποτε πρόθυμο να τιμωρήσει τον εαυτό του!

Είναι τουλάχιστον ειρωνεία να επαφίσται στο κράτος να μας προστατεύσει απ' τις αυθαί